

MEÄN VÄYLITTEN JA IHMISTEN PUOLESTA

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Pello 2. lokakuuta 2013

mmv@eduskunta.fi

Viite : E-115/2013 vp -kirje, kalastusmahdollisuudet 2014; Tornio-Muoniojokiseura ry lausuu

ITÄMEREN LOHIKIINTIÖISTÄ

Koko tämä jokavuotinen hulina johtuu siitä, että lohi on väärässä sarjassa: jokista luonnonvaraa hallinnoidaan merikalana. – Kun kansalaisten ja eduskunnan taholta on esitetty vaatimuksia lohienkalastuksen säätelyjärjestelmän muuttamiseksi, piiloutuu MMM muiden jäsenmaiden selän taakse. Ministeriön mukaan mitään ei voi muuttaa, koska Suomella on niin pieni painoarvo.

Tämä ei pidä paikkaansa.

YK:n merilaissa määritellään käsite alkuperävaltio ja sen vastuut ja oikeudet vaelluskalojen suhteen. Suomi ja Ruotsi tuottavat 97% Itämerellä syönnöstävistä lohista. On täydellistä saamattomuutta, jos YK:n merilain 66 artiklan turvasta huolimatta alistumme kolmen prosentin päätösvalan alle. Kun karttaa ja rantaviivaa katsoo, niin Suomi ja Ruotsi ovat Itämeren suurvaltoja luonnonvarojen suhteen.

Lohipolitiikan suurin virhe on, että edelleenkin lohta hallinnoidaan viljeltynä merikalana.

1991 Itämeren merikalastus jaettiin EEC:n Pohjois-Atlantille soveltamalla mallilla, jossa merisaa- lis jaetaan TAC-kiintiöjaolla suhteellisen vakauden periaatteella kansallisiin kalastuskiintiöihin. Elettiin viljelylohen kulta-aikaa; lohikiintiöt jaettiin viljelylohelle, koska luonnonlohella ei tuolloin laskettu olevan mitään merkitystä. Sen seurauksesta kaikki merialueilla syönnöstävät lohet on pyrittävä kalastamaan mahdollisimman tehokkaasti; pahimmillaan yli 98% lohista kalastettiin merellä.

On kansallinen häpeä, että Suomi ei ole kyseenalaistanut harjoitettua luonnonjärjestyksen vastais- ta menettelytapaa unionin kalastuspolitiikkaa uudistettaessa. Eduskunnan selkeä viesti jäi välille. MMM virkamiesten puheet jäsenmaiden enemmistöstä on tulkittava heidän omaksi vahvaksi val- lankäytöksi.

Tornionjokeen nousi 2013 noin 60 000 lohta;

sinänsä kohtuullinen määrä, mutta vähentyneestä merikalastuksesta huolimatta edellisestä vuo- desta taantunut määrä kertoo lohien huonosta menestyksestä merivaelluksella. Paluuprosentti jää selvästi alle viiden. Suomen lohikiintiöt jäivät täyttymättä.

Komission esitys kalastuskuolevuudeksi [F0,1] on merikalojen luokkaa. Muihin kiintiökaloihin ver- rattuna loheen kohdistuu pitkän vaelluksen aikana muita, TAC'in ulkopuolisia, kalastuksia. Biolo- gisten ja taloudellisten syiden vuoksi lohien merikiintiöt tulee asettaa mahdollisimman mataliksi niin kauan, kuin merikiintiöitä vielä jaetaan.

On otettava huomioon myös se, että tuhatvuotisen pyyntihistorian vuoksi lohenkalastus on ankuroitunut jokivarsien asukkaille tavalla, jota suojaa unionin perusoikeuskirja. Rion sopimuksen tavoitteena on biologisen monimuotoisuuden suojelun lisäksi hyötyjen oikeudenmukainen ja tasapuolinen jako. – Komissio syrjii jokikalastusta, koska se varaa kiintiöt pelkästään merikalastukseen.

Kansainvälinen Merentutkimusneuvosto ICES ja unionin alainen STECF joutuvat jäsenvaltioidensa sitomina merellisinä järjestöinä suosittamaan mahdollisimman korkeaa MSY-saalista merikalaille. Näillä tieteellisillä elimillä ei ole mahdollisuutta poiketa tästä lohen osalta. Ne eivät voi ottaa kantaa siihen, että kalastusta palautettaisiin jokivarsille. Vallitsevissa oloissa näiden tahojen esittämää neuvoa lohikiintiöksi voi pitää maksimina.

Vuosi 2012 osoitti, että Itämeren lohikiintiöiden 51% kertapudotus oli Suomen kansallinen etu. Se toi lisää lohia Suomen rannikolle ja jokiin, kuten ministeriön muistiossa todettiin. – Mitä pienempi merikiintiö lohelle asetetaan, sitä paremmin YK:n merilain 66 artikla ja EU:n perusoikeuskirjan 17 artikla toteutuvat.

Lohen merikalastuskiintiöistä päättäminen on nykyisellään syrjivä prosessi.

Euroopan unionissa ei ole menettelyä, jossa jokivarsien kalastus otettaisiin samalla huomioon merikalaskiintiöstä päätettäessä. Merikiintiöistä päätettäessä ei mitenkään huomioida jokivarsien kalastuskulttuuria eikä alkuperäisväestön ihmisoikeuksia.

Komission ehdotukseen on etuoikeutettuna ottanut kantaa BSRAC alueellisen asianomistajan ominaisuudessa. Valtuutettuina asianomistajina tässä Itämeren alueen neuvontajärjestössä ovat merialueiden ammattikalastajat, heidän etujärjestönsä ja mm. Euroopan kuljetusalan unionit, mutta eivät lohijokisuiden ja -varsien talolliset, jotka lohenkalastusoikeudet vanhastaan omistavat.

Merikalastuskiintiöiden esityksessään Komissio puhuu taloudesta, ympäristöstä ja sosiaalisista tekijöistä, mutta ei ota huomioon faktaa, että lohi palaa mereltä kotijokiinsa, ja että lohijokia kalastamalla lohi voitaisiin hyödyntää taloudellisesti, biologisesti ja sosiaalisesti paremmin kuin merellisin kalastuskiintiöin.

Siirtymisessä kantakohtaiseen kalastukseen on päästy eteenpäin, mutta lohen sekakantakalastukseen perustuvat lohikiintiöt estävät kehityksen. Lohikantoja voidaan kestävästi kalastaa vain jokikohtaisina kantoina. – Itämeren lohisaalis parin miljoonan euron saalisarvolla ei ole niin suuri yleinen etu, että toisten ihmisoikeudet ja omaisuuden voi sillä perusteella mitätöidä.

Edellä olevan perusteella jokiseura vaatii lohen osalta selkeämpiä toimia kantakohtaiseen kalastukseen siirtymisessä. Tornio-Muoniojokiseura katsoo, että tieteellisten elinten neuvo on paras saavutettavissa oleva kompromissi vuoden 2014 lohikiintiöiksi.

Kunnioittavasti

Kalervo Aska

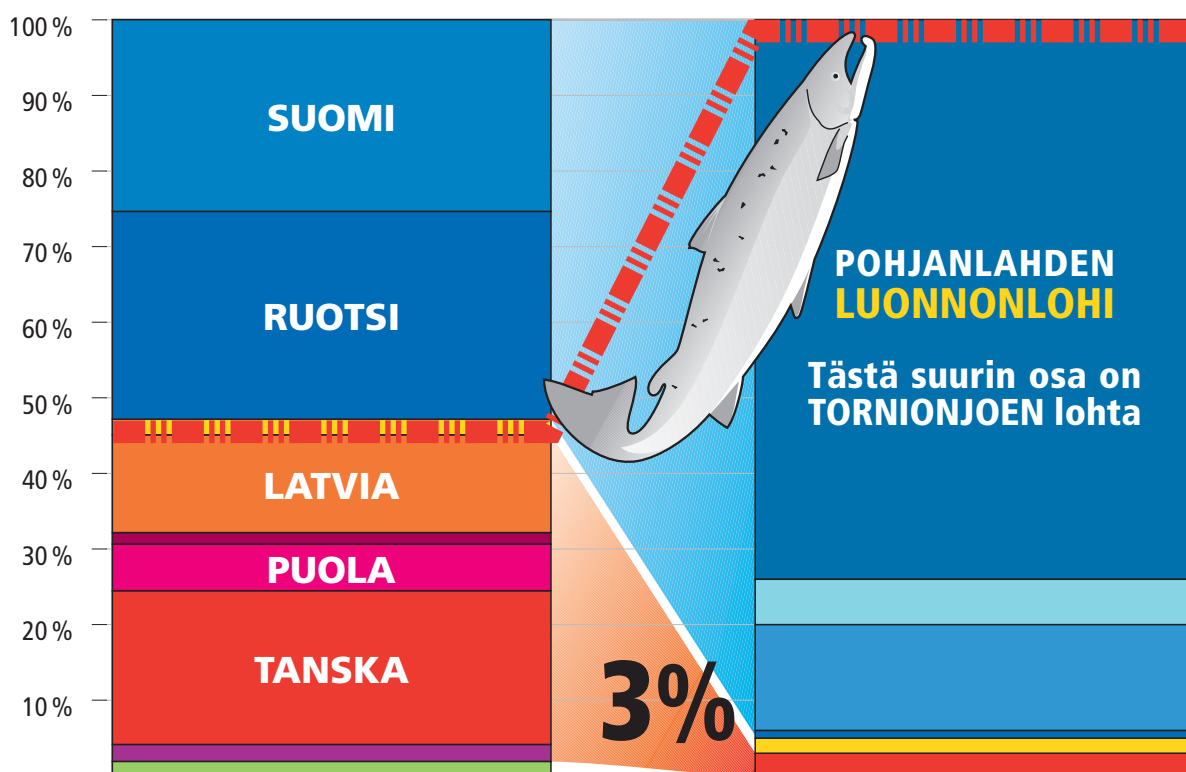
jokiseura@tornionjoki.fi www.jokiseura.fi

LOHEN AMMATTIKALASTUS ITÄMEREN PÄÄALTAALLA

LOHIKIINTIÖT ja RAPORTOIDUT SAALIIT 2010

MAA	KIINTIÖJAKO-OSUUS % Sub.div.22-31	LOHIKIINTIÖ 2010	SAALIS 2010 Sub.div.22-29	SAALISOSUUS %
 Suomi	25,3485 %	76 031 kpl	9 227 lohta	10,91 %
 Ruotsi	27,4783 %	82 420 kpl	37 475 lohta	44,32 %
 Viro	2,0660 %	6 197 kpl	396 lohta	0,47 %
 Latvia	12,9300 %	38 783 kpl	1 092 lohta	1,29 %
 Liettua	1,5200 %	5 594 kpl	408 lohta	0,48 %
 Puola	6,1670 %	18 497 kpl	5 718 lohta	6,76 %
 Tanska	20,3287 %	60 975 kpl	29 637 lohta	35,05 %
 Saksa	2,2617 %	6 784 kpl	606 lohta	0,72 %
 Venäjä	1,9000 %			
Yht.	100,0000 %	294 246 kpl	84 559 lohta	100,00 %

EU:n LOHIKIINTIÖT SUHTEUTETTUNA ICES:n TUTKIMUSTIETOOON LOHISAALIIN OSAKANTAJAKAUMASTA

KUINKA TÄMÄ ON OIKEIN ?!

Itämeren pääaltaalla kalastavilla EU mailla, jotka tuottavat vain **3%** pyytämistään lohista, on **suurempi kuin 43% laillinen osuus** kaikkiin Itämeren lohiin mukaanlukien Pohjanlahden lohet, jotka muodostavat **93%** pääaltaan lohisaaliista.

- Pohjanlahti, luonnonlohi **74%**
- Pohjanlahti, viljelty FIN 5%
- Pohjanlahti, viljelty SWE 14%
- Pääallas, luonnonlohi SWE 1%
- Suomenlahti, viljelty 2%
- Pääaltaan lohi MUUT 3%

TANSKASSA EI OLE LOHIJOKIA. Vaikka Tanska ei ole koskaan investoinut kolikkoakaan Itämeren luonnonlohikantojen hyväksi, Tanskalla on suuri 20% laillinen osuus Itämerellä vaeltaviin lohiin. Vuonna 2010 Tanskan lohisaaliissa oli yli 13 000 kpl Tornionjoen lohta, samalla kun joelta saatiin vain 4 000 lohta. Tornionjokeen palasi kudulle vain 17 000 lohta, kun yksistään Itämeren pääaltaan merisaalissa oli enemmän kuin 37 000 Tornionjoen luonnonlohta. Vieläkin enemmän Pohjanlahden jokien luonnonlohia tapetaan laittomassa kalastuksessa ammattimaisin välinein joka vuosi. Lohenkalastus merialueilla on lopetettava! **OLKAA REILUJA – JÄTTÄKÄÄ JOKIEMME LOHET RAUHAAN.**